

Извори материјала за Радну свеску

11-17. ЈАНУАРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 20-21

„Јехова одваја свој народ од других народа“

it-1-E 1199

Наследство

Било која имовина која након смрти власника прелази на биолошког наследника или на оног кога је власник опуномоћио да је наследи; било шта што се наслеђивало од предака или претходника у нечему. У хебрејском језику се у ту сврху најчешће користи глагол *нахал* (именица, *нахала*). Он означава добијање неког наследства, углавном на основу крвног сродства (Бр 26:55; Јзк 46:18). Глагол *јараш* се понекад користи у значењу „наследити“, али много чешће у значењу „заузети“ (Пст 15:3; Ле 20:24). Он такође може имати значење „отерати“, и то војном силом (Пз 2:12; 31:3). У грчком језику се за наследство користила реч *клерос* и њој сродне речи. Реч *клерос* је првобитно значила „жреб“, затим „удео“ и на крају „наследство“ (Мт 27:35; Дел 1:17; 26:18).

it-1-E 317 ¶2

Птице

Ној је након Потопа принео чисте птице и друге животиње на жртву (Пст 8:18-20). Бог је од тада дозволио људима да се хране и птицама, под условом да не једу њихову крв (Пст 9:1-4; упоредити с Ле 7:26; 17:13). Изгледа да је Бог на неки начин одредио које су птице прикладне за жртву и да је то било мерило на основу ког су сматране „чистим“. Што се тиче њихове употребе у исхрани, библијски запис покажује да ниједна птица није названа „нечистом“ пре увођења Мојсијевог закона (Ле 11:13-19, 46, 47; 20:25; Пз 14:11-20). Свето писмо не каже изричito на основу чега су неке птице сматране нечистима. Углавном су биле грабљивице или лешинари, али не све. Забрана да се неке птице једу престала је да важи када је успостављен нови савез, што се и види у визији коју је Бог дао Петру (Дел 10:9-15).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-1-E 563

Самоповређивање

Божји закон је јасно забрањивао да се у знак жаљења за мртвима особа сече по телу (Ле 19:28; 21:5; Пз 14:1). Бог није жељео да Израелци то раде јер је хтео да буду свет народ и његово драгоцено власништво (Пз 14:2). Зато нису смели да имају никакве везе са идолопоклоничким обичајима. Осим тога, није имало никаквог смисла да неко ко зна шта се дешава после смрти и верује у ускрење толико жали за преминулима и повређује себе (Да 12:13; Јев 11:19). Надаље, то је Израелцима утишнуло у ум чињеницу да им је Бог дао тело и да зато треба да га чувају.

18-24. ЈАНУАРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 22-23

„Израелски празници имају значење и за нас данас“

it-1-E 826-827

Празник бесквасних хлебова

Први дан овог празника сматрао се сабатом и тада се одржавао свети скуп. Другог

дана, 16. нисана, свештенику се доносио сноп првина од жетве јечма, што је била прва жетва у Палестини. Пре овог празника није се смело јести зрневље од новог рода, нити се од њега смео правити хлеб. Свештеник је тај сноп померао напред-назад, чиме га је симболично приносио Јехови. Поред тога, принео је на жртву паљеницу младог овна без мане, старог до годину дана, принос од жита помешаног са уљем и принос од вина (Ле 23:6-14). Није било заповеђено да се жито или брашно спаљују на олтару као што су то касније радили свештеници. Овом радосном приликом приносиле су се првине у име целог народа, а и свако ко је имао земљу требало је да принесе жртве захвалнице (Из 23:19; Пз 26:1, 2).

Значај. Израелци су током тог празника јели бесквасни хлеб јер је Јехова то заповедио Мојсију, као што пише у Изласку 12:14-20. У 19. стиху им је чак строго забрањено следеће: „Седам дана у вашим кућама не сме да буде ускислог теста.“ У Поновљеним законима 16:3 се каже да је бесквасни хлеб требало да сваке године подсећа народ на њихову невољу и на то да су у журби напустили Египат (због чега нису имали времена да сачекају да тесто надође [Из 12:34]). Тај празник је такође требало да их подсећа и на ослобођење од мучног ропства, што се види из Јеховиних речи: „Тако ћеш се целог живота сећати дана кад си изашао из Египта.“ Ово је с добним разлогом био један од три највећа израелска празника јер су се том приликом подсећали како су постали слободан народ и да сва заслуга за то припада Јехови (Пз 16:16).

it-2-E 598 ¶2 Педесетница

Првине од жетве пшенице приносиле су се другачије од првина јечма. Од две десетине

ефе (4,4 л) финог пшеничног брашна и квасца требало је умесити два хлеба. Те хлебове су Израелци доносили „из својих домова“, што значи да су то били обични хлебови које су јели сваки дан, а не неки посебни (Ле 23:17). Уз то су се приносили жртва паљеница, жртва за грех и два мушки јагњета као жртва заједништва. Свештеник би узео у руке хлебове и комаде јагњетине и померао их напред-назад, чиме их је симболично приносио Јехови. Након тога их је свештеник јео као жртву заједништва (Ле 23:18-20).

25-31. ЈАНУАРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 24-25

„Опросна година и будуће ослобођење“

it-1-E 871

Слобода

Бог слободе. Јехова је Бог који даје слободу. Ослободио је Израелце из ропства у Египту. Рекао им је да ако му буду послушни никад неће доспети у окове сиромаштва (Пз 15:4, 5). Надаље, Давид је у једном псалму говорио о спокоју и слободи од брига у Јерусалиму (Пс 122:6, 7). С друге стране, према Закону је неко ко је запао у тешко сиромаштво могао да се прода у ропство и тако себи и својој породици обезбеди основне ствари за живот. Али у седмој години свог робовања био би поново слободан (Из 21:2). Када би дошла опросна година, што би било сваких 50 година, у земљи би била проглашена слобода за све њене становнике. Сваки роб Јеврејин био би ослобођен и свако би се вратио на своје наследство (Ле 25:10-19).

it-1-E 1200 ¶2

Наследство

Будући да је земља морала да остане у истој породици из генерације у генерацију, није могла трајно да се прода. У ствари, продаја земљишта је била само продаја права на коришћење земље у вредности рода који ће она донети током преосталих година до опросне године. Те године је сва земља била враћена првобитним власницима, сем ако је они нису у међувремену сами откупили (Ле 25:13, 15, 23, 24). Тада су враћене и куће у неограђеним насељима, јер су оне сматране делом њиве. Када је реч о кућама у граду опасаном зидинама, оне су се могле откупити у року од годину дана након продаје, а затим су прелазиле у трајно власништва купца. Што се тиче Левита, они су увек имали право да откупе своје куће, јер нису имали њиве (Ле 25:29-34).

it-2-E 122-123

Опросна година

Све док би се народ држао закона о опросној години не би доспео у жалосно стање које данас видимо у многим земљама где практично постоје само два слоја, екстремно богати и екстремно сиромашни. Овај закон је штитио појединце, што је користило и целом народу. Нико не би био обесправљен и без основних средстава за живот због лоше финансијске ситуације, већ би сви својим талентима и способностима доприносили благостању целог народа. Све док би Израелци били послушни Јехови, он би благосиљао њихове њиве и пружао им образовање. Уживали би под савршеном власти и у благостању које само Бог може донети (Ис 33:22).

1-7. ФЕБРУАР

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 26-27

„Шта је услов да нас Јехова благослови?“

it-1-E 223 ¶3

Страхопоштовање

Народ је имао страхопоштовање (хебр.: мора) према Мојсију због улоге коју је имао и начина на који је Јехова комуницирао с њим (Пз 34:10, 12; Из 19:9). Они који су имали веру, поштовали су Мојсијев ауторитет. Схватали су да Бог говори преко њега. Требало је да Израелци поштују и Јеховино светилиште (Ле 19:30; 26:2). То је значило да служе Јехови онако како он каже и да се држе свих његових заповести.

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-2-E 617

Заразне болести

Казна због непоштовања Божјег закона. Бог је упозорио Израелце да ће их „кажњавати страшним болестима“ ако се не буду држали савеза с њим (Ле 26:14-16, 23-25; Пз 28:15, 21, 22). Иначе, у Библији се здравље, било физичко било духовно, везује за Божји благослов (Пз 7:12, 15; Пс 103:1-3; Псл 3:1, 2, 7, 8; 4:21, 22; От 21:1-4), а болести се везују за грех и несавршеност (Из 15:26; Пз 28:58-61; Ис 53:4, 5; Мт 9:2-6, 12; Јв 5:14). Истина је да је Јехова понекад казнио болешћу неке људе, на пример Марију, Озију и Гијезија казнио је губом (Бр 12:10; 2Ле 26:16-21; 2Кр 5:25-27), али изгледа да су заразне болести које су се појављивале углавном биле неминовна последица грешног начина живота, било појединача било целог народа. Просто су жели оно што су посејали – због лошег понашања трпело им

је здравље (Га 6:7, 8). Када је говорио о онима који су живели развратно, апостол Павле је рекао: „Бог [им је] допустио да поступају по нечистим жељама свог срца и тако обешчашћују своје тело [...] и примају заслужену казну за то што су застрадали“ (Ри 1:24-27).

8-14. ФЕБРУАРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | БРОЈЕВИ 1-2

„Јехова организује свој народ“

it-1-E 397 ¶4

Логор

Израелски логор је сигурно био веома велик. Када се броју од укупно 603 550 мушкараца способних за рат додају жене и деца, стари и хендикепирани, 22 000 Левита и „многи други људи“, то јест људи из других народа, долази се до 3 000 000 људи, а можда и више (Из 12:38, 44; Бр 3:21-34, 39). Процене се веома разликују када је реч о томе колику је површину заузимао њихов логор. Када су се улогорили насупрот Јерихону, у моавским равницама, Библија каже да им се логор „протезао од Вет-Јесимота до Вел-Ситима“ (Бр 33:49).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

it-2-E 764

Попис становништва

Увођење у списак људи, обично по имену и племену, односно дому из ког потичу. То се није радило само да би се пребројало становништво. Пописи који се помињу у Библији служили су у различите сврхе, на пример за наплаћивање пореза, позивање у војну службу или (кад је реч о Левитима) организовање задужења у светилишту.

15-21. ФЕБРУАРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | БРОЈЕВИ 3-4

„Левити и њихова служба“

it-2-E 683 ¶3

Свештеник

Под савезом на темељу Закона. Док су Израелци били у ропству у Египту, Јехова је у десетој невољи побио све египатске првенце, а израелске првенце је поштедео и посветио себи (Из 12:29; Бр 3:13). То значи да су они били одвојени да служе искључиво њему. Бог је могао да одреди да сви ти првенци обављају свештеничку службу или друга задужења у светилишту. Међутим, он је за то изабрао мушкарце из Левијевог племена. Тако су мушкарци из Левијевог племена заменили све првенце из осталих 12 племена (потомци Јосифових синова Јефрема и Манасије рачунати су као два племена). Попис је показао да је у осталим племенима било 273 првенаца више него мушкараца у Левијевом племену. Зато је Бог за њих одредио откупну цену од пет сикала (11 долара) и тај новац је требало да се да Арону и његовим синовима (Бр 3:11-16, 40-51). Јехова је још пре тога одредио да мушкарци из Аронове лозе, који су припадали Левијевом племену, сачињавају израелско свештенство (Бр 1:1; 3:6-10).

it-2-E 241

Левити

Задужења. Левити су потекли из три породице, то јест од три Левијева сина: Гирсона (Гирсама), Ката и Мерарија (Пст 46:11; 1Ле 6:1, 16). Свака породица је имала своје место око светог шатора док су били у пустињи. Аронов део Катове породице био је на источној страни, наспрам улаза у шатор.

Остали из Катове породице су били јужно од шатора, Гирсонова породица је била западно, а Мераријева северно (Бр 3:23, 29, 35, 38). Левити су склапали, расклапали и носили шатор. Када је било време за покрет, Арон и његови синови би скинули завесу између Светиње и Светиње над светињама и њоме прекрили ковчег савеза, олтаре и остале свете ствари и прибор. Затим су Катови потомци носили те ствари. Гирсонови потомци су преносили шаторска платна, покриваче, завесе, завесе за двориште и шаторску ужад (по свему судећи, реч је о ужадима која су била унутар шатора), а Мераријеви потомци су били задужени за зидне оквире, стубове, постолја, клинове и ужад (ужад која су била у дворишту око шатора) (Бр 1:50, 51; 3:25, 26, 30, 31, 36, 37; 4:4-33; 7:5-9).

it-2-E 241

Левити

У Мојсијево време, Левит би с навршених 30 година почeo да служи у пуној мери, у шта је између осталог спадало ношење светог шатора и других светих ствари кроз пустињу (Бр 4:46-49). Нека задужења су могли да обављају и с 25 година, али не и тешке послове, као што је преношење светог шатора (Бр 8:24). За време краља Давида, старосна граница за ступање у службу смањена је на 20 година. Давид је то објаснио тиме што свети шатор сада више неће морати да се преноси (јер ће га заменити храм). Обавезна служба за Левита завршавала би се кад он напуни 50 година (Бр 8:25, 26; 1Ле 23:24-26). Од њих се очекивало да веома добро познају Закон, јер је требало да га често читају и објашњавају народу (1Ле 15:27; 2Ле 5:12; 17:7-9; Не 8:7-9).

22-28. ФЕБРУАР

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | БРОЈЕВИ 5-6

„У чему можеш бити као назиреј?“

it-2-E 477

Назиреј

Онај ко се заветовао да ће бити назиреј морао је да се придржава три правила: (1) Да не пије алкохолна пића; да не једе грожђе, било да је незрело, зрело или суво, нити да пије било какво пиће од њега, ни алкохолно ни безалкохолно, нити да користи винско сирће. (2) Да се не шиша. (3) Да не додирује мртваца, чак и ако му умре неко из најуже породице, као што су отац, мајка, брат или сестра (Бр 6:1-7).

Посебни завети. Особа која је дала овај посебан завет Јехови требало је да живи као назиреј (што значи издвојен, посвећен, предан), а не да би јој се људи дивили јер се одриче свега и живи аскетски. Она је требало да све време док је назиреј буде света пред Јеховом (Бр 6:2, 8; упоредити с Пст 49:26).

Високи услови које су назиреји морали да испуне показује да је њихова улога била веома важна. Ни првосвештеник није смео да додирне мртваца, чак ни ако је то неко из његове уже породице, због тога што је обављао свету службу. Поред тога, првосвештеник и свештеници, због озбиљности свог задатка, нису смели да пију вино и друга алкохолна пића када су обављали свете дужности (Ле 10:8-11; 21:10, 11).

Надаље, требало је да назиреј (хебр.: *назир*) буде свет и „пушта да му коса расте“, по чему се и најлакше могао препознати (Бр 6:5). Иста хебрејска реч *назир* користила се и за лозу, која је остављана

неорезана током светих сабатних и опростилих година (Ле 25:5, 11). Занимљиво је да се златна плочица, коју је првосвештеник носио напред на турбану и на којој је било уgravирano „Јехова је свет“, заправо звала „свети знак предања Богу [хебр.: *незер*, од истог корена речи као и *назир*]“ (Из 39:30, 31). Слично томе, владар који је био помазан за краља у Израелу носио је круну, која се такође звала *незер* (2Ca 1:10; 2Кр 11:12). Апостол Павле је рекао да су хришћанке у скупштини дугу косу носиле уместо покривала. То је била природна разлика између жена и мушкараца која је требало да подсећа жене да се њихова улога разликује од улоге мушкарца; требало је да има на уму да Бог жели да буде подложна. Дакле, то што је назиреј требало да пушта косу (што није природно за мушкарца) и није смео да пије вино, као и захтев да буде чист и непорочан, требало је да га подсећа на то колико је важно да буде самопожртвован и потпуно подложен Јехови (1Ko 11:2-16).